

Brandrök från fastigheten registrerades av några besökare till den nyöppnade restaurangen mitt emot fastigheten. När Z-styrkans personal anlände, klockan 21.46, brann det i den nedre delen av väggen intill dörrposten. Rökdykarförstärkning begärdes för att kontrollera intill- och ovanliggande lokaler. När dörren vid brandstället hade forcerats möttes man av en kraftig gallergrind, vilken fick öppnas med hjälp av motorkapen. Lokalen var rökfylld, men branden hade inte spridit sig vidare från väggen. Företaget tillverkade neonskyltar, och bland övrig utrustning påträffades också gasolfaskor, vilka inte var varselskyltade på entrédörren. Med hjälp av rökfläkten ventilerades industrilokalen. Branden hade formligen ätit sig in i väggspanelen. I direkt anslutning till brandstället hade det suttit ett el-element, enligt påtryckt varningstext fick inte detta övertäckas. Ett drosselliknande föremål hängde ned innanför dörren, och intill branden, det gnistrade och var således strömförsörjt. Släckningsledaren fick ett intryck av att detta kunde vara brandstiftaren. Vid min platsundersökning fanns inte detta föremål kvar, däremot el-elementet vars sladd var avbränd.

Ägaren hade installerat en massiv gallerdörr vid huvudingången detta på grund av alla inbrott, både hos honom själv och övriga företagare i fastigheten. Företagaren trodde själv att branden var anlagd, och detta på grund av alla objudna nattliga besök på platsen. Enligt min uppfattning lutar jag mer åt en el-brand, räddningspersonalens iakttagelser styrker också detta, bland annat el-prylen som hängde intill brandplatsen, och som inte fanns kvar vid mitt besök, talar för detta. Den djupa inkolningen i tröskel och dörrpost är också karaktäristiska för en elbrand. Dessutom fanns det ju folk i restaurangen i grannfastigheten, vilka också larmade om branden, dessa borde inte ha missat en brandanläggare.

Restauranggästerna hade panoramautsikt över brandfastigheten, som låg mitt emot. Vid undersökningstillfället pratade jag med ett flertal av företagarna inom området, de var mycket oroade över att folk så lätt kunde ta sig in på området. Men besökarna måste ju kunna ta sig in till restauranglokalen, fast nattetid borde man se till att låsa gallergrinden till området. Som "yrkesskadad" reagerade jag dock än mer på den stora anhopningen av brännbart material på lastkajen. Det är faktiskt att direkt utmana ödet med en sådan "kom-hit-och-tänd-på"-lagring. De lovade på stående fot att lastkajen skulle rensas, ty de var verkligen medvetna om vad som kunde hända... En vecka senare besöker jag platsen, någon större rensning av brännbart material på lastkajen har inte gjorts.